

I fótbóltskapping vinnu H. b. 3—1 móti V. b. og K. i. 1. lið 2—0 yvir B 36 1. lið. Sama árslit millum K. i. 2. lið móti B 36 2. liði.

Litil fiskiskapur kringoyggjarnar.

A Tveroyri hava menn fingið væl av sild. Onkur er komin upp í 400 kr. í partin fyri náttina.

I Vági eru menn við at byggja Føroya størsta skúlabýgging. Hann liggur tætt við ta «monumentalu» kirkjuna.

Uttanoyggja.

Mussolino og hansara fascisma sturtað.

Sum eldbøð flugu tíðindi kring heimn, at Mussolino og fascisman vóru sturtað í avgrundina.

Fólkið í Italia krevur frið. Kravgongur fara fram um alt Italia.

Badoglio, ið kongurin hevur grívið

ræðið, hevur kortini enn ikki lagt vápnini, men hevur toerturimóti sagt, at hann vil halda fram við krígunum.

Viðurskiptini spennast í hvarjum. Bløð skal flóta í Italíu. Fascistar eru fastsettir. Fascistiski flokkurin uppløystur. Politiskir fangar frígjovir.

Churchill og Roosevelt hava lovað tí ítalska fólkinum góðar dagar, um tað nú vil fara úr krígunum. At fáa hjáland síni aftur verður kortini ikki talan um hjá Italíu.

Kriggið heldur enn fram í Siciliu. Týskarnir hopa undan — menn vænta, at Italia fellur skjótt.

I Russlandi vinna Russar stútt fram. Týskarar royndu at leypa á á suðurpartinum á vígvøllinum.

Frá ensku øynni verður Týskland ræðuliga illa bumbað. Hamburg skal vera «lagdur í øsku».

FRAKKAR,

KJÓLAR, SKJÚRTUR, SOKKAR

og aðrar góðar klæðnavørur.

M. P. JACOBSEN, Tórshavn.

Telefon 323.

stovna, og sum eftir teirra frásøgn skal verða alføroyskt, sleppir alt fólk undan skattum og byrðum. Innleggumenn skulu bara livgast og tryggast. Teir skulu ikki verða pindir av skattaskráuni, soleiðis sum hesir 17 hava gjørt, men sleppa til at hava sínar innløgur í friði. Njóta góðar fríðaligar dagar keypa og leggja inn undir seg. Stýrslagið, tað verður mjúkt og vælmeinandi móti vinnumönnum, tað skal bera teir uppi á hondunum á einhvønn hátt. Útreiðslurnar til tað almenna húsarhaldið, tað skulu fólkafløksheilar í tinginum nokk greiða uttan at gera nøkrum manni við pengum ónáðir. (Ein hugsar um gandakallarnar í forðum, ið sótu og virkaðu hosubond, meðan flagtorvurnar av sær sjálvum komu brestandi oman á garðarnar, teir skuldu gera).

Og hini, sum litid eiga og ikki kunnu reypa av at vera samfelagsins kjarni, skulu so sanniliga heldur ikki óttast fyri slíkum pinslum, sum skattirnir eru.

Er nú ikki øllum hugsandi fólki eitt «problem», fyri øllum vanligum menniskjum eitt ófatiligt rokniestykki, hetta fólkafløksfelagið? Onkur, sum hevur havt í huga eitt sjálvbjargið Føroyaland, man altíð hava hugsað sær, at tað mátti fara og verða byrður, tung tøk at taka fyri hvønn íbúgvanda landsins. — sum tað man vera í flestu londum og ikki minst í smáum, kergum londum — um vit skuldu taka fult ræði sjálvir... Men nú skjýtur hann knappliga upp ein politiskur flokkur, sum sigur, at alt fer at verða so væl-signað lætt, alt gongur sum fótur í hosu, bara frígjara øllum og eingi bond leggja á nakran.

Teir skulu minnka tær almennu útreiðslurnar. Frálíkt. Men man tað kunna verða minnka so at alt hvørur? Øll stýrisskipan gongur av sær sjálvum sum ein klokka, ið verður vundin upp. Ella hvat land ella lond munu teir hava sum fyrmynd fyri síni stýrisskipan? Vit fáa ikki nógv at vita.

Ella skulu bara teir sum eru í almennari tænastu bera fulveldið, niðurkutast, og hinir í frium starvi sleppa undan? Spurningarnir eru

nógvir, og svarini eru ógreið...

Men Bartalsmessustríðið fer at leggja myndina fram, so hon fullvegis kemur til sjóndar. Bartalsmessustríðið fer at avgera, um tað oman lögtingsdyrnar skal standa, sum tað kundi standa fyri fáum árum síðan: Her mugu fiskimenn og útróðramenn ikki koma at biðja um lán ella studningar til bátar, skip ella maskinur í bátar, skip. Her er einki at fáa. Her er einki uttan tómir kassar, bara eitt sløg til eitt soltið, svangt landshúsarhald. Farið til teir friu, ábundnu vinnumenninar, teir hava bátar og skip og reiðskap, teir skulu klára bæði góðar og ringar tíðir, slíkt hava vit einki við at gera. Tað er ikki fyri neyðini, at fiskimenn ella útróðramenn eiga bátar og skip sjálvir, teir kunnu vera húskallar og flokkast um arbeiðsgevarin. Nógvir betur er, at einstakir stórir vinnumenn eru, og fólkið gongur til teirra at vinna sitt breyð. Ella troytið bankarnar, teir eru allir á stór-mannahondum. Jú, myndin man fara og verða greið, fiskimenn, útróðramenn og arbeiðarar, allir hesir spurningar munu fara og koma í ljósmála á Bartalsmessu, tá ið fólkafløkkurin skal taka ræðið...

Forvitin.

A. T.

hevur stórt lagur av linuhúkum - øllum stæddum fiskisnørur og teymasnørur, tendproppar, bátaseym og rógvur. Orðrar frá bygðum sendast.

Arbejdernes Trawlerdrift.

Tveroyri.

Telef. 3—5—29.

KNÚT PETERSENS
SKÓSOLA

Tlf. 265. Tórshavn. Tlf. 265.

C

er javnaðar-
mannalistin.

FISKIMENN!

Skal vinnulánsgrunnur lingsins verða fiskimannsins hjarging? Ella skal fólkafløkkurin sleppa at lina hann ella bert nýta hann til sínar stóru gudar — stórmenninar?

Javnaðarmenn hava millum annað saman við sambandsmonnum og teim trimum sjálvstýrismonnum fingið stovnað ein fiskivinnulánsgrunn.

Fólkafløkkurin setti fótur í spennu móti at veita inntøkur til tingið, og harvið vildu teir forða fyri at tingið skuldi fáa stovnað nakran lángrunn, men ikki bara tað. Í fólkafløksins prikkalóg stendur uppskot um, at tann peningur, sum finnist í fiskivinnulánsgrunninum og í øðrum grunnum, skal beinan vegin etast upp fyri at spara stórmenninar fyri at rinda skatt til lögtingið.

Fólkafløksmenn eru tí skaðilgir fyri okkara samfelag, men fyrst og fremst verða teir skaðilgir fyri fiskimenn okkara.

Teim somu hugsjónum, sum okkara partamaður, Hans Havstreym, bardist fyri, meðan hann var á lívi, byggja vit javnaðarmenn víðari á, og vit vilja, at fiskimenn sjálvir skulu eiga bátar og skip, krambúðir, virkishús og pláss til pakkhús o. s. fr. og sjálvir selja og keypa. Harfyri má lögtingið gjøgnum vinnulánsgrunnin veita fiskimonnum lagalig lán; men hetta siggja pengamenninir, og tí vilja teir beina fyri vinnulánsgrunninum ella gera tað soleiðis,

at bara ríkmenn skulu kunna lána úr honum.

A Bartalsmessu í ár skulu fiskimenn avgera, um teir vilja lata valdið upp í hendurnar á fólkafløksveldisharrum, ella teir velja javnaðarmenn, hvørs endamála er at frígjara slitmannafjældina her á landi.

Javnaðarmenn vóru bara 6 á Føroya lögtingi og høvdu tí nógv ovlitla makt. Vónandi fáa fiskimenn og aðrir slitmenn eyguni upp nú, soleiðis at teir geva javnaðarmönnum fleirtal á tingi.

Fiskimenn og annað slitfólk!

Minnist til, at tað er tykkara egna gagn og besta tað geldur um.

Vilja tit frígjara tykkum og børn tykkara, so velja tit javnaðarmenn.

J. H. Danbjørg.

Hava tit hugsað um fólkafløksins samfelagsskipan?

Vit mugu øll nú, í tonkunum í hvussu so er, hava fingið okkum eina mynd av fólkafløksfítilendi-num — hóast tað verður ein kám mynd og fyri hugsandi fólki er og verður eitt «problem».

Í tí samfelagið, teir ætla at